

GESCHIEDENIS VAN 50 JAAR DARING CLUB LEUVEN ATLETIEK

[1942-](#)

[1957](#), [1958](#), [1959](#), [1960](#), [1961](#), [1962](#), [1963](#), [1964](#), [1965](#), [1966](#), [1967](#), [1968](#), [1969](#), [1970](#), [1971](#), [1972](#), [1973](#), [1974](#), [1975](#), [1976](#), [1977](#), [1978](#), [1979](#), [1980](#), [1981](#), [1982](#), [1983](#), [1984](#), [1985](#), [1986](#), [1987](#), [1988](#), [1989](#), [1990](#), [1991](#), [1992](#)

1942-1957

We kunnen ons nu wel afvragen wat er door de hoofden ging van enkele jonge mannen om midden het geweld van de tweede wereldoorlog, nl. op 15 augustus 1942, een sportclub te stichten. Ze kozen voor een "polyvalente" sport : . . . atletiek.

Voor de oefenterreinen werd geopteerd voor het Recreatiepark "avant la lettre": het Leopoldspark in Kessel-Lo. Vandaar wellicht de naam van de vereniging: "ATHLETIEKCLUB PARK LEOPOLD". Dit park is thans een gedeelte van het Provinciaal Domein te Kessel-Lo.

Georges Lenaerts, een universiteitsstudent en enige meerderjarige in het bestuur, werd de eerste voorzitter.

Op 13 januari 1943 sloot de nieuwe club zich aan bij de Koninklijke Belgische Atletiekbond, onder stamnummer 69.

Het toenmalig bestuur was samengesteld uit:

Voorzitter: Georges Lenaerts

Ondervoorzitter: Leopold Dubois

Secretaris: Marcel Philipsen

Kassier: Hubert Smets

Leden: René Anthonis, Louis Meeus, Robert Verdrengh, Georges Van Tichelen

Van bij de aanvang werd gezorgd voor een medische begeleider in de persoon van Dr. Van Damme, die jarenlang "pro deo" de medische onderzoeken deed.

Tientallen jongeren sloten aan en dra had "Athletiekclub Park Leopold" een degelijke jongerenploeg.

Jammer genoeg zou de eerste voorzitter niet lang zijn functie kunnen waarnemen. In 1943 vertrok hij als weerstandsmansman via Frankrijk naar Groot-Brittannië om nadien met de geallieerden de bevrijding van België in 1944-45 mee te maken.

Leopold Dubois werd dan voorzitter van de club, functie die hij 23 jaar lang met kennis van zaken en enthousiasme zou waarnemen!

Reeds op 4 mei 1943 veranderde de club van naam, het werd dan Olympic Leuven Athletiek, naar het schijnt omdat de oefenterreinen in het Leopoldspark toch niet zo geschikt waren.

Tijdens de oorlog werden de clubverplaatsingen naar wedstrijden in Overijse, Etterbeek en Tienen per fiets gedaan...

In de winter van 1944 werden voor het eerst de Grote Veldloopprijzen van de Stad Leuven ingericht in het stadspark.

Op 29 augustus 1945 werd het bestaan van de vereniging officieel erkend door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Leuven.

Onmiddellijk na de tweede wereldoorlog zat "Olympic" in financiële problemen. Een fusie met voetbalclub "Hooger Op" lag voor de hand. De heer William Vander Veken, pleitbezorger aan de balie te Leuven en bestuurslid van "Hooger Op" (later ook "mecenas" van onze club), regelde de overgang en zo kwam er nogmaals een naamsverandering: "Hooger Op Leuven Athletiekclub". De trainingen grepen plaats in het toenmalige "De Grunnestadion", op de hoek van de Waversebaan en de Herendreef te Heverlee.

Daar werden ook de eerste atletiekwedstrijden georganiseerd....

Met linten en kalklijnen werd er op het voetbalterrein een piste getrokken; met schop en houweel werden standen voor de spring- en werpnummers aangelegd.

In de periode 1947-48 waren er tal van fusies onder de Leuvense voetbalclubs. Eerst tussen Sporting en Victoria. De nieuwe club noemde Daring Club Leuven, later sloot Hooger Op hierbij aan en zo werd voor de derde maal in enkele jaren tijd de naam van onze atletiekclub veranderd: DARING CLUB LEUVEN.

Stilaan groeide de club uit tot een degelijke regionaler. Het dynamisch bestuur, met voorzitter Pol Dubois, secretaris Hubert Van Geel (37 jaar lang zou hij deze functie uitoefenen), Arthur Van Zeebroeck, Felix Vanden Bosch, Jokke Siaens e.a. was in 1951 dan ook erg ongoocheld wanneer de overgang naar de Nationale Afdelingen maar met 7 luttele puntjes werd gemist.

De verplaatsingen gebeurden reeds met wat meer confort, daar we regelmatig konden beschikken over de "camion" van Jokke Alaerts.

In die tijd werden ook alle middelen gebruikt om de clubkas te spijsen. Talrijke tombola's, bals, cabaretavonden werden georganiseerd, maar ook ophaling en verkoop van oud papier brachten "zaad in het bakje".

Veel raad en bijstand kregen wij ook van onze lokaalhouder aan de Vismarkt, Fons Verhaegen, zelf oud Belgisch militair kampioen.

Het hoogtepunt van het veldloopseizoen was destijds zeker de cross van het dagblad "Le Soir", op het vliegveld te Evere, waar duizende deelnemers aan de start kwamen. Als voorbereiding hierop werden er in en rond Leuven talrijke oefencrossen ingericht. Zij waren eveneens een belangrijke bron voor de recrutering van jonge atleten, want vele latere topatleten zijn via dit kanaal tot de atletieksport aangetrokken geweest.

In 1956 ging DCL voor de eerste maal de internationale toer op met een verplaatsing naar Gouda in Nederland. We werden geklopt op een drassige gras piste... maar we hadden ons goed geamuseerd, vooral op de terugweg!

In maart 1957 behaalde Gaston Roelants de eerste nationale titel door beslag te leggen op de eerste plaats van de Nationale Veldloopkampioenschappen bij de Juniores. Het werd noch voor hem noch voor de club de laatste, zoals we later konden vaststellen.

1958

1958 was voor DCL een zeer belangrijk jaar in haar geschiedenis.

Vooreerst was er de aanleg en de voltooiing van het Leuvense Sportcentrum met een prachtige sintelbaan.

Maar er was ook de start van de damesafdeling. Hoogspringer Hubert Coremans had thuis een tweetal zussen, die ook graag de atletiek wilden beoefenen. Maria werd datzelfde jaar nog Belgische kampioene kogelstoten bij de scholieren.

Een jaar later werd ze door haar zuster Marcella opgevolgd.

Beiden vormden later de ruggegraat van onze succesrijke damesploeg.

UCLA was de Leuvense Universitaire Atletiekclub die in de hoogste afdeling uitkwam. Vele Leuvenaars, ook niet-universitairen, waren lid van deze vereniging.

Toen het bestuur van UCLA, met ondermeer de heren Peuskens, Deleu, Vanden Eynde en Eerwaarde Heer Missoul, vond dat aan de doelstellingen van de club, nl. een atletiekclub voor universitairen, was voorbijgegaan, besloot het contact op te nemen met het DCL-bestuur voor een eventuele massale overgang.

De vlotte onderhandelingen tussen beide clubs leidden tot de ontbinding van UCLA als civiele club. Wel meer dan 80 % van de atleten en trainers kwamen de rangen van DCL aanvullen... en versterken.

Tal van ex-UCLA'ers (o.a. Mon Vanden Eynde, Guy Van Diest, Alfons Wierinckx, André De Hertoghe, Theo Van Moer, Guy Piot, Bob Cordons,...) zouden later meehelpen aan het succes van hun nieuwe club.

Vanuit die periode stamt eveneens de goede verstandhouding met de Leuvense scholen. Het Koninklijk Atheneum met Gilbert Deleu, het Sint-Pieterscollege met E.H. Missoul, het H. Drievuldigheidscollege met Jef Iliens en de Sint-Pietersambachtschool met Roger Huybens wezen, dank zij hun medewerking en inzet, heel wat jongeren de weg naar de atletieksport.

1959

In maart 1959 werd Gaston Roelants Belgisch kampioen veldlopen bij de seniores.

Gaston Roelants werd ook onze eerste Belgische kampioen alle categorieën met een overwinning in de 3000 m steeple.

DCL werd kampioen in de 1e regionale afdeling en promoveerde naar 3e nationale.

En op tweede Kerstdag zag het Leuvense Stadspark zwart van het volk voor het duel tussen Gaston en Hedwig Lenaerts. Onze Gaston was de sterkste en schreef voor het eerst zijn naam op het palmares van de Grote Prijzen van de Stad Leuven -Veldlopen. Hij zou dit later nog achtmaal herhalen.

1960

Tijdens de Interclubkampioenschappen wonnen we - met de versterking van UCLA - vrij gemakkelijk de titel in de 3de Nationale afdeling.

Gaston Roelants was de eerste DCL-atleet die geselecteerd werd voor de Olympische Spelen. In Rome werd hij verrassend vierde op de 3000 m steeple.

Hij verdiende dan ook de "Gouden Spike", die hem door de Koninklijke Belgische Atletiekbond op het einde van het seizoen werd overhandigd.

1961

In het voorjaar van 1961 werd Gaston Roelants opnieuw kampioen van België veldlopen. Dré De Hertoghe deed hetzelfde bij de junioren.

In de maand mei werden wij tijdens de interclubkampioenschappen kampioen in 2de Nationale en de promotie naar 's lands hoogste afdeling was nu gerealiseerd. We staan dus 31 jaar onafgebroken in 1ste Nationale...!!

De organisatiekracht en -talent van DCL werden ook door de Bondsleiders ontdekt en zo kregen we twee Interlands toegewezen: België-Nederland voor scholieren en de belangrijke Match België-Noorwegen.

Op Kerstdag kwam de Amerikaan Buddy Edelen Gaston in het eigen Leuvense Stadspark kloppen, maar Gaston zou het volgende jaar weerwraak nemen.

1962

Gaston Roelants werd voor de derde maal Nationaal kampioen veldlopen in Waregem.

In Sheffield (Engeland) wist Gaston voor het eerst de Landencross te winnen, voor die andere Belgische topcrosser Marcel Vandewattijne.

In het Interclubkampioenschap van 1ste Afdeling werden we verdienstelijk 4e na F.C. Luik, Beerschot en R.C. Brussel.

En andermaal kwam de K.B.A.B. aankloppen, nu voor de organisatie van de interland België-Griekenland.

Voor het hoogtepunt van het seizoen zorgde Gaston Roelants door in Belgrado Europees kampioen te worden op de 3000 m steeple. De samenwerking met zijn trainer Mon Vanden Eynde begon vruchten af te werpen.

Ook Frans Van Cauwenbergh werd door de K.B.A.B. aangeduid voor deelname aan die Europese Kampioenschappen en wel op de 400 m horden.

Tijdens de Nationale aflossingskampioenschappen won DCL de 4 x 800 m met Vic Briesen, Frans Van Cauwenbergh, Mon De Fraye en Dré De Hertoghe.

De Nationale Trofee van Sportverdienste, de hoogste sportonderscheiding in België, werd toegekend aan "onze" Gaston Roelants.

Stilaan dwong DCL respect af in het atletiekmilieu. Basis van dit succes lag zeker bij de hechte samenwerking tussen atleten, trainers en bestuursleden.

1963

In 1963 werden de Belgische Kampioenschappen alle categorieën in het Leuvense Sportcentrum georganiseerd.

Voor Gaston Roelants, te midden van zijn supporters, was dit een stimulans om zowel de 1500 m als de 3000 m steeple te winnen.

Maar ook andere DCL'ers deden het niet slecht: Frans Van Cauwenbergh werd 2de op de 400 m horden en Theo Van Moer 4de op de 200 m horden (toen nog een officieel nummer).

Onze dames deden zich ook opmerken: Marcella Coremans 2de in het kogelstoten, Maria Coremans 2de in het speerwerpen en 5de in het kogelstoten, Yvette Van Moer tweemaal 2de (op 400 en 800 m), Emma Van Grunderbeek 5de op de 800 m en Denise Taes 4de in het kogelstoten.

DCL was later ook nog betrokken bij de organisatie van de Europese Kampioenschappen voor spoorwegmannen in het Leuvense Sportcentrum. Op 7 september, de slotdag van deze kampioenschappen, werd er een 3000 m steeple (buiten kampioenschap) op het getouw gezet. Met 8'29"6 wist Gaston Roelants het wereldrecord op de 3000 m steeple te verbeteren. ... Het was feest in Leuven!

1964

Olympische Spelen in Tokio! Hier zou DCL haar "lokomotief" zien kronen tot Olympische kampioen. Niettegenstaande Gaston tijdens de laatste weken voor de Spelen niet kon trainen, zette hij door zijn talent en wilskracht een enorme prestatie neer.

Leuven stond in rep en roer. Bij zijn terugkomst werd het een echt feest. Samen met zijn echtgenote Monique en zijn trainer Mon Vanden Eynde werd Gaston door een heuse stoet begeleid naar het stadhuis voor een onvergetelijke ontvangst. De zeer grote belangstelling langs de weg was een duidelijk teken van de populariteit die Gaston destijds genoot.

DCL had een Olympisch kampioen!

Ook in 1964 startte de damesploeg van DCL bij gebrek aan voldoende ploegen in 1ste nationale afdeling voor het eerst in de Nationale Interclubkampioenschappen. Ze werd puik 6de.

Bij de mannen werden we verrassend 2de.

Met 7'36"4 veroverde DCL het Belgisch record op de 4x800 m, dit met Willy Van den Wijngaerden, Francis en André De Hertoghe en Frans Van Cauwenbergh.

Tijdens de Nationale aflossingskampioenschappen won DCL de gouden medailles op de 4x1500 m met Julien Van Goethem, Dré en Francis De Hertoghe en Gaston Roelants.

De DCL-jeugd deed ook van zich horen tijdens hun nationale kampioenschappen: Jokke Wijnants werd kampioen op de 400 m bij de scholieren en Johan Billet in het polsstokspringen kadetten. Ook de 4 x 100 m scholierenploeg met Van Laer, Vandenwijngaerden, Van Loy en Huybrechts stond op het hoogste schavotje.

Op het einde van het seizoen wonnen we de "Beker van België"; een collectieve prachtprestatie om het schitterend seizoen 1964 af te sluiten.

1965

Dank zij de bezieling van Mon Vanden Eynde en Gilbert Deleu (sportverantwoordelijke van de K.U. Leuven), sloten nog vele studenten aan bij DCL.

De samenwerking met het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding - het Sportkot - is steeds belangrijk geweest. Zowel op het medisch vlak - met de professoren De Nayer en Ostin - als op het technische vlak - de zovele trainers - en daarbij nog het gebruik van de prachtige accommodaties van het Instituut. Dit alles heeft zeker bijgedragen tot de bloei van onze club.

Nora Mommens (NSLO) kwam na haar studies in de School voor Lichamelijke Opvoeding in Kapelle-op-den-Bos de DCL-rangen versterken. Ze was een veelzijdige atlete en hielp DCL mee aan een 5de plaats op de Nationale Interclubkampioenschappen.

Tot in het verre noorden van Limburg keek men op naar Daring Club Leuven. Er kwam zelfs een vraag uit Lommel om daar een onderafdeling of kern op te richten. Met de HH Jozef Verdonck, Toni Hoedemaekers en Pater Lenaerts kwamen de DCL-bestuursleden vlug tot een akkoord.

Iedere zaterdagmiddag stuurden wij enkele trainers naar Lommel om de meisjes en jongens de atletieksport bij te brengen... en met snel succes, want Lisette Willekens werd Belgisch kampioene op de 60 m horden en in het speerwerpen bij de kadetten.

De prettige en positieve samenwerking met Lommel zou, volgens afspraak, lopen tot in 1969. Uit erkentelijkheid hebben zij dan hun atletiekclub ook Daring genoemd: Daring Club Lommel (DALO).

Gaston Roelants won op 1 januari met brio de "Corrida" van Sao Paulo. Tijdens de Nationale kampioenschappen alle categorieën schitterde DCL door 4 gouden medailles te veroveren: 2 voor Gaston - de 3000 m steeple in de nieuwe wereldrecordtijd van 8'26"4 en de 10000 m - Willy Vanden Wijngaerden won de 400 m en Frans Van Cauwenbergh de 400 m horden.

In Oslo werd Gaston Roelants op 21 augustus Europees recordhouder op de 10000 m, in 28'10"6.

Tijdens de aflossingskampioenschappen zegevierde DCL in 3 van de 5 wedstrijden bij de mannen: 4 x 200 m, 4 x 400 m en 4 x 1500 m.

DCL wist zich ook tweemaal op de tabel van de Belgische records te plaatsen: 4 x 400 m in 3'16"5 met Joke Wijnants, Karel Brems, André De Hertoghe en Willy Van den Wijngaerden (op 4 augustus). Op 18 augustus lukten Francis De Hertoghe, Julien Van Goethem, Gaston Roelants en André De Hertoghe de nieuwe recordtijd van 15'33"0 op de 4 x 1500 m.

1966

1966 werd voor DCL een uitzonderlijk jaar, oordeel zelf maar...

Het begon op 1 januari met de tweede opeenvolgende overwinning van Gaston Roelants in de 'Corrida' van Sao Paulo.

Later op het jaar werd hij 3de op de 3000 m steeple, tijdens de Europese Kampioenschappen in Boedapest.

Maar zijn hoogtepunt kwam wanneer hij op 28 oktober in het Leuvense Sportcentrum het wereldrecord liep op de 20 km en het uur.

Verder:

- André De Hertoghe won de "Gouden Spike";
- Belgisch record op de 4 x 400 m met Paul Poels, Herman Van Coppenolle, Joke Wijnants en Willy Van den Wijngaerden;
- tijdens de Belgische aflossingskampioenschappen wonnen we bij de mannen 4 van de 5 titels;
- met Marcella Coremans, in het kogelstoten, kreeg DCL haar eerste Belgische kampioene "alle categorieën" bij de dames;
- 45 DCL atleten stonden op het hoogste schavotje tijdens de verschillende Belgische kampioenschappen;
- 3 DCL-atleten op het podium van de 400 m horden: Theo Van Moer, Frans Van Cauwenbergh en Karel Brems;
- en ... we werden Nationaal Interclubkampioen bij de mannen!!!

De finale van het Interclubkampioenschap werd in twee wedstrijden betwist. De eerste begon in het Fallonstadion van Sint-Lambrechts-Woluwe, maar moest onderbroken worden omwille van een hevige onweider. De sintelbaan was in een modderbad herschapen en de scheidsrechter stopte de wedstrijd. Het vervolg ging later door in het Heizelstadion. De spanning steeg ten top toen uiteindelijk de laatste proef, de 4 x 400 m, moest beslissen over de titel. Joke Wijnants voor DCL en Paul Roeckaerts voor F.C. Luik streden zij aan zij in de laatste 100 m. Naarmate de aankomst naderde werden de looppassen van Joke steeds kleiner ... maar hij bleef overeind en DCL was kampioen.

We herinneren ons nog dat Joke na de aankomst met de armen in de hoogte schreeuwde: "Ik wil een standbeeld ! "...

Voorzitter Pol Dubois werd bij deze spannende finale onwel en de eerste problemen met zijn hart kenden hier hun oorsprong.

Later, na doktersonderzoek, moest hij het heel wat kalmer gaan doen.

Hij nam ontslag als voorzitter, doch bleef steeds een trouw supporter van "zijn" DCL dat hij gedurende 23 jaar had geleid.

Jos Dewit werd de nieuwe voorzitter. Hij kwam uit het Jeugdcomité van Daring Club Leuven - voetbal en scheen de geschikte man te zijn om het roer van de "Top"-club DCL over te nemen.

1967

Gaston Roelants toonde zich weer als de beste cross-countryloper van de wereld door in Bary de landencross te winnen. Voordien had hij in Waregem voor de zesde maal het Nationaal Kampioenschap op zijn naam gezet.

Maar uit zijn schaduw trad dit jaar André "Ratteke" De Hertoghe, die zich ontpopte als een van de beste wereldperformers op de 800 m, 1000 m, 1500 m en de mijl. Hij bracht op 25 augustus het Belgisch record van de 1500 m op 3'39"5 en zijn 1'46"7 over de 800 m was ook niet mis !

DCL werd bij de mannen voor de tweede maal Interclubkampioen in de hoogste afdeling.

Sprinter Herman Van Coppenolle evenaarde met 21"3 het Belgisch record 200 m tijdens de Europabekerwedstrijd te Dublin.

Op 8 en 9 augustus namen Gaston en Dré met de Europese ploeg deel aan de prestigieuze wedstrijd Amerika - Europa.

Tijdens de Belgische Kampioenschappen lukte Paul Poels een "double" met overwinningen op de 100 en 200 m.

Willy Van den Wijngaerden (400 m), André De Hertoghe (1500 m) en Gaston Roelants (3000 m steeple) waren onze andere Belgische kampioenen bij de mannen.

Bij de vrouwen verlengde Marcella Coremans haar titel in het kogelstoten.

Op een DCL-avondmeeting op het Leuvense Sportcentrum verbeterden Bob Cordons, Paul Poels, Jean-Pierre Van Laer en Herman Van Coppenolle het Belgisch record 4 x 100 m in 41"3.

De aflossingskampioenschappen toonden andermaal aan dat DCL sterke sprinters had: bij de mannen iop de 4 x 100 m, 4 x 200 m en 4 x 400 m; bij de vrouwen op de 4 x 200 m.

Onze dames wonnen op 3 september de 'Femina-beker', een soort Beker van België, doch hier kwamen alle categorieën in het eindklassement. Bij de kadetten waren wij 1ste, bij de scholieren 2de en ook bij de juniors-seniores waren wij de sterkste.

Op het einde van het seizoen werd André De Hertoghe nog laureaat van de Grote Ereprijzen van de Koninklijke Belgische Atletiekbond. Hij had dit voor zijn schitterend seizoen dubbel en dwars verdiend !!

1968

Na twee jaar achter elkaar het Interclubkampioenschap eerste afdeling te hebben gewonnen werden we nu geklopt door F.C. Luik, terwijl de vrouwen voor het eerst op het podium stonden met een puike 3de plaats, na Beerschot en N.S.L.O.

Op 16 juni werd er ter gelegenheid van de 15 jarige atletiekloopbaan van Gaston Roelants en Frans Van Cauwenbergh een internationale meeting ingericht in het Leuvense Sportcentrum. De dames van beide atleten werden ook in de bloemen gezet door voorzitter, Jos Dewit.

Gaston Roelants schonk bij deze gelegenheid een prachtige nieuwe vlag aan DCL.

De sportschijnwerpers stonden op Mexico gericht, waar dat jaar de Olympische Spelen werden georganiseerd.

Drie DCL-ers werden door het Belgisch Olympisch Comité geselecteerd: Gaston Roelants, André De Hertoghe en trainer Mon Vanden Eynde.

Het "Ratteke" werd 11e in de finale van de 1500 m.

Gaston Roelants kon zijn Olympische titel op de 3000 m steeple niet verlengen; hij werd nog mooi 7e. In de marathon eindigde hij op de 11de plaats. Gaston, die bij de openingsplechtigheid de Belgische vlag mocht dragen, was niet in zijn beste doen als gevolg van een val, die hij kort voor het begin van de Spelen deed. De gekwetste knie begaf het weer enkele dagen voor de competitie en ondanks zijn inzet en moed kon hij zijn exploit van Tokio 1964 niet meer herhalen.

De Nationale Kampioenschappen werden na de Olympische Spelen gehouden. Twee DCL-ers stonden op het hoogste schavotje: Karel Brems op de 400 m horden en Marcella Coremans in het kogelstoten.

Francis De Hertoghe, broer van Dré, werd tweede in het marathonkampioenschap te Tessenderlo en de "schelm", Luc Dehennin, liep er een van zijn beste wedstrijden door als

9de door de finish te lopen. Tijdens de jongerenkampioenschappen zegevierden Hedwig Ruyts op de 400 m scholieren en de Lommelse meisjes Jeannine Roosen op de 100 m en Marie-Louise Roels in het hoogspringen voor kadetten.

Bij de mannen wonnen wij de 4 x 100 m en de 4 x 400 m; bij de vrouwen de 4 x 200 m, dit tijdens de Nationale Aflossingskampioenschappen op de Heizel.

Een min of meer tegenvallend jaar na al de successen van het verleden. Maar DCL zou niet bij de pakken blijven zitten.....

Omdat dit jaar de clubkas er niet te beroerd meer uitzag, werd ons clubblad "Clubgeest" voor het eerst echt gedrukt, voorheen werd dat blaadje met eigen middelen gestencyld en uitgegeven "als het kon" (maar in de praktijk kon dat dan toch om de maand). Het drukwerk gaf aan de DCL-atleten tweemaal per jaar informatie over het zomer- en winterseizoen.

1969

In 1969 besloot de Koninklijke Belgische Atletiekbond het veldlopen voor vrouwen op haar wedstrijdprogramma te plaatsen. Vooraleer dat dit echter officieel zou toegelaten worden, moest er eerst een testcross gelopen worden. DCL kreeg de inrichting ervan toegewezen en zo gebeurde het dat de allereerste "officiële" Belgische damescross in het Stadspark van Leuven werd betwist.

Op 22 maart won Gaston Roelants voor de derde maal de Landencross te Glasgow.

De 800 m, de 3000 m steeple en de 110 m horden waren de enige loopnummers op de Belgische kampioenschappen voor mannen die niet door een DCL-er werden gewonnen.

Bij de dames haalden wij maar één titel binnen: Nora Mommens op het toen nog klassieke nummer: 200 m horden.

De Europese Kampioenschappen gingen te Athene door. Gaston Roelants werd er de held van de marathon, doch werd nog in het zicht van de aankomst bijgehaald door de Engelsman Ron Hill en moest met de zilveren medaille vrede nemen.

Enkele dagen voordien werd Gaston nog 5de op de 10000 m.

Ook André De Hertoghe werd 5e op de 1500 m. Karel Brems, Paul Poels en Willy Van den Wijngaerden werden in de reeksen uitgeschakeld.

Op 4 oktober won DCL met 28 punten voorsprong op Obourg Sport de Beker van België bij de mannen.

DCL heeft steeds meegewerkt aan een aantal BLOSO-acties in het kader van de "Sport voor Allen", o.a. "De Gezinskilometer" (vader, moeder en twee kinderen leggen in aflossing

1 km af); hier toonde de familie van DCL-trainer Louis Vandeput zich de sterkste van gans Leuven. "Sportiva", het sportjaar van de vrouw, het "Olympisch Minimum", enz. waren andere van die activiteiten van het BLOSO waarvoor onze club zich eveneens inspande. Onze organisatiekracht werd ook buiten de atletiek gewaardeerd en daarom deden de Sportraden van Leuven en Heverlee (toen nog niet gefusioneerd) zo dikwijls beroep op DCL.

Op het einde van het seizoen ging de DCL-kern uit Lommel op eigen benen staan. Beide partijen keken terug op een goede samenwerking en vele "toffe" herinneringen.

Good luck Daring Atletiek Lommel !

1970

Het eerste Belgisch veldlooptkampioenschap voor vrouwen te Vilvoorde kende een groot succes.

Joske Van Santberghe werd 2de na Marie-Claire Decroix van Oudenaarde, doch met Magda Ilands (6de) en wereldkampioene rolschaatsen Annie Lambrechts (10de) werd DCL interclubkampioen bij de seniores.

Bij de mannen in Waregem behaalde Gaston Roelants zijn 10de titel !!

In Vichy (F) werd Gaston in de Landenveldloop nipt geklopt door de Brit Mike Tagg .

Voor de vierde maal op rij behaalden onze dames de 3de plaats in de Interclubkampioenschappen. Het werk van de dames-trainers Guy Van Diest en Louis Vandeput leverde een DCL-ploeg van "niveau" af.

De mannen werden andermaal 2de, na hun "eeuwige" rivaal F.C. Luik.

Tijdens de Nationale Kampioenschappen alle categorieën, in het Heizelstadion, zegevierde Paul Poels in de spurtnummers (100 en 200 m), André De Hertoghe nam de 1500 m voor zijn rekening en de vierde gouden medaille was voor Theo Van Moer op de 400 m horden.

Op de Belgische Aflossingskampioenschappen behaalde DCL twee titels: 4 x 400 m met Willy Tips, Paul Poels, Hedwig Ruyts en Willy Van den Wijngaerden; de 4 x 800 m met René Gijbels, Johan Van Wezer, André De Hertoghe en nog eens Willy Van den Wijngaerden.

Geen titels bij de dames, noch individueel, noch bij de aflossingen.

Zeer veel volk in het Leuvense Sportcentrum voor het duel tussen Miel Puttemans en de legendarisch Australiër Ron Clarke. Matchmaker Marcel Mouton wist ook Olympisch kampioen 400 m, Lee Evans, samen met spurter Charlie Greene en mijlspecialist Martin Liquori naar Leuven te loodsen. Miel won op de 5000 m vlot tegen Clarke .

De periode van de kunststofbanen was nu aangebroken: na de rubcorbanen van Gent en Woluwe werd het Heizelstadion van een "tartan"-baan voorzien !

1971

In 1971 sloot Willy Polleunis (voorheen bij F.C. Luik) aan bij DCL. Hij kwam naar Leuven wonen omdat zijn vrouw als verpleegster werd aangesteld in het Academisch Ziekenhuis.

Luc Mommaerts zou instaan voor zijn begeleiding en voortgaande op Willy's prestaties heeft hij dat zeer goed gedaan.

Deze overgang betekende voor onze club een grote versterking. In zijn nieuwe clubtrui won Willy het Belgisch Kampioenschap veldlopen te Waregem. Hij profiteerde van de afwezigheid van Gaston, die oordeelde, na tienmaal het kampioenschap te hebben gewonnen, wat rust te mogen genieten...

In de Landencross te San Sebastian was Gaston echter nog de beste Belg met een 12de plaats.

Joske Van Santberghe bracht de veldlooptitel van de dames ook naar Leuven. In de Landencross werd ze slechts 54ste.

Zowel bij de mannen als bij de vrouwen werden we 3de in de Interclubkampioenschappen. In een gemengd klassement zouden we eens te meer de beste Belgische atletiekclub geweest zijn.

De vernieuwde "Mars van het Leger", een klassieke aflossingswedstrijd, werd met brio door DCL gewonnen, voor F.C. Luik.

Tijdens de internationale meeting van DCL, op 7 juli, verbeterde Miel Puttemans (toen nog bij White Star) het Belgisch record 2000 m na een prachtige wedstrijd met de Amerikaan Martin Liquori (wereldperformer 1500 m).

Vier gouden medailles was de DCL-oogst tijdens de Belgische kampioenschappen: Willy Vanden Wijngaerden (400 m), André De Hertoghe (1500 m), Willy Polleunis (10000 m) en Joske Van Santberghe (1500 m).

De damesploeg deed voor het eerst in haar geschiedenis een buitenlandse verplaatsing; naar de internationale meeting van Sankt Johann in Tirol (Oostenrijk). Het werd een toffe reis en met enkele individuele overwinningen kwamen wij al "jodelend" terug.

De 10de Europese Kampioenschappen grepen in Helsinki plaats. Drie DCL-ers werden door de Bond geselecteerd: André De Hertoghe werd uitgeschakeld in de reeksen van de 1500 m. Willy Vanden Wijngaerden bleek hetzelfde lot beschoren in de 4 x 400 m en Gaston Roelants gaf op in de 10000 m maar herpakte zich in de marathon door mooi 5de te eindigen.

Na Willy Polleunis kwam Miel Puttemans in het najaar over naar DCL. Zijn manager, Marcel Mouton, en trainer, Mon Vanden Eynde, zouden hem nog naar vele successen begeleiden.

Begin oktober won DCL de "Beker van België" bij de mannen ... voor F.C. Luik !

1972

1972 zou voor DCL een topjaar worden Oordeel zelf maar !

Het begon met de Belgische Veldloopkampioenschappen voor vrouwen op 27 februari waar Joske Van Santberghe 35 seconden sneller was dan Bernadette Van Roy (LAC). Magda Ilands was 4de, maar in de Interclubrangschikking waren we pas 3de.

Bij de mannen, op 5 maart in Waregem, kwam Gaston Roelants als eerste door de finish met 36 seconden voorsprong op clubgenoot Willy Polleunis. Ook hier konden wij de interclub niet winnen; we werden 2de, na... F.C. Luik. Ondertussen waren er ook een aantal LAC-atleten die hun transfer naar DCL bekwamen: Michel Van Espen, Ken Brooks, Anita Buys en Sonja Castelein.

In de Landencross te Cambridge stond er weer geen maat op Gaston. Voor de vierde maal won hij de belangrijkste crosswedstrijd van de wereld. Ook Joske Van Santberghe schitterde met haar 4de plaats en Magda Ilands werd mooi 38ste in dit hoog gezelschap.

Op de interclubkampioenschappen eindigden wij 2de bij de mannen en 4de bij de vrouwen.

De mannen mochten ook deelnemen aan de Europabeker voor Landskampioenen te Praag. Met "sjieke" personenwagens, o.a. de 7 m lange Mercedes van "De Toerist", deze van Jos Dewit en met de bak van Gaston werd de verplaatsing gedaan. Achter het toenmalige "Ijzeren gordijn" hadden we heel wat belangstelling; voortdurend stonden er Tsjechen met de mond open naar onze auto's te kijken. We behaalden een niet onaardig resultaat en keerden terug naar betere oorden... naar huis !

Om de Olympische Spelen voor te bereiden, hadden Dré De Hertoghe en Miel Puttemans een stage in Libanon gedaan. Begeleider Marcel Mouton had in Beiroet een wedstrijd voor DCL weten te versieren en zo vertrok een 50-koppige DCL-delegatie van atleten, trainers en bestuursleden tijdens het Paasverlof naar het Midden-Oosten. Het werd voor de deelnemers een onvergetelijke reis. De plaatselijke club CAEJ was veel te zwak en we wonnen de match met vele punten voorsprong .

De Nationale Kampioenschappen stonden in het teken van de selectie voor de komende Olympische Spelen te Munchen.

Gaston won de 5000 m en Miel de 10000 m. Juniore Lea Alaerts liet haar talent bewonderen: ze won de spurtnummers 100 en 200 m.

Snelwandelaar Léon Peeters, overgekomen van Marcinelle, won de titel op de 50 km.

Op de Olympische Spelen behaalde Miel een zilveren medaille op de 10000 m na het loopwonder Lasse Viren. Hij werd ook nog 5de op de 5000 m. Willy Polleunis en Dré De Hertoghe werden uitgeschakeld respectievelijk op de 5000 m en de 1500 m.

Gaston Roelants gaf op in de Marathon. Hij was sterk onder de indruk van de tragische gebeurtenissen in het Olympisch dorp, waar Israëlische atleten en hun begeleiders werden gegijzeld en vermoord door PLO-terroristen.

Op 21 juni kwamen drie Britse fondspecialisten, Dave Bedford (Europees recordhouder op de 5000 en 10000 m), Ian Stewart en Mike Tagg om Miel Puttemans op 3000 m in eigen huis te kloppen. Een duizendtal toeschouwers onderteunden Miel, die tevens een aanval waagde op het wereldrecord. Tussen de 1000 en 2000 m ging het echter wat te traag. Miel won echter vrij gemakkelijk.

20 september werd voor DCL een onvergetelijke dag. Marcel Mouton had na de Spelen een internationale meeting op het getouw gezet. Er werd gekozen voor een samenwerking met Excelsior om in het Heizelstadion te kunnen organiseren (lichtinstallatie, kunststofbaan en parkeermogelijkheid).

Het werd een schitterende laat-zomeravond en niet minder dan VIJF wereldrecords werden door DCL-atleten geklopt. Miel Puttemans op de 3 mijl en de 5000 m, Willy Polleunis op de 10 mijl en Gaston Roelants op de 20 km en het uur.

Zo een knalprestatie had nog nooit een atletiekclub kunnen verwezenlijken !!!

Het is dan ook niet verwonderlijk dat wij reeds 's anderendaags een gelukwenstelegram mochten ontvangen van Zijne Majesteit Koning Boudewijn.

Tijdens de Nationale aflossingskampioenschappen wonnen we bij de mannen de 4 x 800 m en 4 x 1500 m. In deze laatste wedstrijd verbeterden Lieven Dereymaeker, Eddy Van Mullem, Willy Polleunis en André De Hertoghe zelfs het Belgisch record (15'20"2).

De vrouwen wonnen de 4 x 200 m en de 4 x 400 m.

Op 7 oktober liepen Sonja Castelein, Lea Alaerts, Magda Ilands en Joske Van Santberghe ook een Belgisch record op de 4 x 800 m, in 9'04"2.

1973

Stilaan werd meer en meer belang gehecht aan de zaalathletiek. Bij gebrek aan indooraccommodaties in België zwierven DCL-atleten uit naar het buitenland om tijdens de wintermaanden aan competitie te doen en aldus hun baanseizoen beter voor te bereiden.

Zo werd ook Miel Puttemans sterk tot de indoorbaan aangetrokken. Hij werd te Rotterdam zelfs Europees kampioen op de 3000 m, voor Willy Polleunis.

Lea Alaerts nam ook deel aan deze kampioenschappen: ze werd uitgeschakeld in de reeksen van de 400 m.

In Berlijn verbeterde Miel zelfs DRIE wereldrecords in één enkele wedstrijd: de 2000 m, de 3000 m en de 2 mijl. Twee ervan hielden 20 jaar stand, vooraleer zij verbeterd werden.

De week voor de Europese Indoorkampioenschappen werd Willy Polleunis te Waregem Belgisch kampioen cross-country. Overstappen van de modder naar de snellopende indoorpiste scheen toen geen probleem te zijn. Ook Joske Van Santberghe verlengde haar titel, Magda Ilands werd prachtig 3de en DCL won het clubklassement bij de seniors dank zij de 19de plaats van Renée Anseeuw.

De Landencross, voor het eerst dat jaar officieel wereldkampioenschap veldlopen, werd in Waregem georganiseerd. Joske Van Santberghe liep er een beresterke wedstrijd en finishte als 3de. Zij was de eerste vrouw in de Belgische atletiek die een officiële internationale medaille won! Weer een primeur voor een DCL-atleet.

Willy Polleunis 5de en Gaston Roelants 8ste lagen aan de basis van de Belgische overwinning in het landenklassement.

De interclubkampioenschappen gaven volgende uitslagen: 2de bij de heren, na F.C. Luik en 4de bij de dames.

Op de Belgische Kampioenschappen alle categorieën won Johan Van Wezer, halfbroer van Dré De Hertoghe, de 800 m, Miel Puttemans de 5000 m, Sonja Castelein de 1500 m en Lea Alaerts hernieuwde haar "double" van vorig jaar: nu op de 100 m en de 400 m.

1973 was ook het aanvangsjaar van Ivo Van Damme... plotseling stond hij aan het atletiekfirmament. Ivo liep in het begin met de pet op, in navolging van zijn idool, de USA-atleet Dave Wottle. Hij werd in Dortmund verrassend 4de op de 800 m van de Europese

Juniorekampioenschappen. Op het einde van het seizoen waren zijn besttijden: 48"2 op de 400 m en 1'48"2 op de 800 m... Voor een beginneling kon het tellen !!!!

Ook Lea Alaerts liet haar groot talent zien: twee nationale recordverbeteringen op de 100 m en een evenaring op de 400 m.

10000 toeschouwers in het Leuvense Sportcentrum voor het duel tussen Miel Puttemans, Steve Prefontaine en de Finse wereldtopper Lasse Viren, duel dat glansrijk door Miel werd gewonnen (13'30"6), voor Steve Prefontaine (13'35"2) en Lasse Viren (14'09"2) Ook Olympisch kampioen Dave Wottle was aanwezig en klopte onze Johan Van Wezer in de spurt. Schitterende atletiek was er die avond op de sintelbaan te Leuven.

Na de interclubkampioenschappen kwam Eric De Beck over van AA Gent. Eric was een beloftevolle langeafstandsloper en huwde met Joske Van Santberghe. Wij hadden bij de mannen toen beslist de beste fondlopersclub in de wereld met Roelants, Puttemans, Polleunis, De Hertoghe, Van Mullem, De Beck....

Zowel de seniores mannen als vrouwen wonnen de Wisselbeker "Petrole Hahn". Deze beker werd toegekend aan de club die de meeste punten verzamelde met atleten in de top-tien van alle nummers. De mannen wonnen deze beker reeds in 1965, 1966 en 1967.

1974

Het Belgisch veldloopkampioenschap voor vrouwen viel voor DCL nog meer mee dan het vorig jaar. Joske Van Santberghe verlengde nog maar eens haar titel (vier op een rij), voor Magda Ilands, en met de 9de plaats van Renée Anseeuw won DCL ook de Interclubtitel bij de seniores.

Bij de mannen was het ditmaal Eric De Beck die de DCL-kleuren aan de zegemast hing. Eddy Van Mullem werd 4de, Miel Puttemans 5de... maar weer kon DCL de Interclubrangschikking niet winnen.

Dat Eric in een daverende vorm stak, bleek toen hij op 16 maart in het Italiaanse Monza wereldkampioen veldlopen werd. België won er ook het landenklassement waarbij o.a. Gaston Roelants met zijn 14de plaats een handje hielp.

Bij de vrouwen werd Joske 11de en Magda Ilands 25ste.

Tijdens de Europese Indoorkampioenschappen te Göteborg hernieuwde Miel Puttemans zijn Europese titel op de 3000 m.

Lea Alaerts werd uitgeschakeld in de reeksen van de 60 m. De rest van het seizoen zouden Lea en Ivo Van Damme zwak presteren omwille van ziekte. Lea had problemen met de schildklier en Ivo had mononucleose.. twee DCL-troeven tijdelijk uitgeschakeld.

De interclubkampioenschappen brachten geen spectaculaire uitslagen: 3de bij de mannen en 5de bij de vrouwen.

In het H. Hartcollege van Tervuren bleken de leerlingen interesse te hebben voor atletiek. Ze beschikten over een goede sintelbaan en enkele bezielende leerkrachten lichamelijke opvoeding, o.a. Fons Wierinckx en Paul Vandegaer. Er waren dus voldoende gunstige elementen aanwezig om er een "DCL-kern" op te richten.

Voor het eerst namen wij ook deel aan de prestigieuze internationale aflossingswedstrijd "Dwars door Parijs". Het vertrek en de aankomst liggen in het "Parc des Princes" en elke aflossingsploeg bestaat uit 50 atleten, die verschillende afstanden moeten afleggen.

DCL kwam met ongeveer 20 m voorsprong het stadion binnen, doch slotloper Luc Bervaes trof het niet tegen de Franse kampioen Sainte-Rose. We verloren nipt... Niettegenstaande de mooie 2de plaats voor heel wat gereputeerde clubs, was de ontgoocheling toch vrij groot.

Tijdens de Nationale Kampioenschappen alle categorieën brachten Johan Van Wezer (800 m), Miel Puttemans (10000 m), Willy Vanden Wijngaerden (400 m horden) en Sonja Castelein (1500 m en 3000 m) de gouden medailles mee naar Leuven.

Enkele weken later, tijdens de Europese Kampioenschappen te Rome, was het alleen Gaston Roelants, die eens te meer de eer voor België moest redden met zijn bronzen medaille in de marathon. Willy Polleunis werd 15de op de 5000 m, Sonja Castelein 13de op de 3000 m, Johan Van Wezer bereikte de halve finale op de 800 m en Eddy Van Mullem gaf op in de reeksen van de 5000 m.

Miel Puttemans gaf forfait voor deze Kampioenschappen omdat hij in konflikt was met de Atletiekbond. Eerder op het jaar werd hem immers een schorsing opgelegd voor deelname aan een wedstrijd in Milaan, zonder toelating van de K.B.A.B.

In december kreeg Sonja Castelein de "Gouden Spike" voor haar prachtig seizoen. Ze was de derde DCL-atleet (na Roelants en De Hertoghe), die deze hoge onderscheiding van de Koninklijke Belgische Atletiekbond mocht ontvangen.

1975

Op de Nationale veldloopkampioenschappen was het nu de beurt aan Miel Puttemans om de titel te veroveren.

Met Eddy Van Mullem als 2de en Dré De Hertoghe als 17de werden we dan ook eindelijk Belgisch Interclubkampioen.

Ook bij de vrouwen kregen wij na vier jaar Joske Van Sanberghe een nieuwe kampioene: Magda Ilands.

De twee veldlooptitels bij de seniores bleven toch in DCL-bezit.

In de Landencross te Rabat werd Gaston 10de en Miel Puttemans 16de. Bij de dames eindigde Magda Ilands 12de en Sonja Castelein 49ste.

De Europese Indoorkampioenschappen grepen plaats in Katowice (Polen) en de twee DCL-geselecteerden Lea Alaerts en Ivo Van Damme deden het prima. Lea verbeterde het Belgisch indoorrecord over de 60 m in een sterke 7"40 en Ivo behaalde de zilveren medaille op de 800 m.

De Belgische interclubkampioenschappen werden voor onze dames een complete verrassing! Ze kwamen op de 9de en laatste plaats, dus degradatie naar de 2de afdeling!

De mannen waren 3de, na F.C. Luik en A.A. Gent.

Voor Lea Alaerts en Ivo Van Damme zou 1975 een groot seizoen worden. Lea verbeterde viermaal het Belgische record op de 100 m, driemaal dat op de 200 m en ook dat op de 400 m horden. Haar overwinning in de 100 m, tijdens de ziftingen van de Europabeker, op de Russische topspurtster Besfamilnaya werd hoog gewaardeerd. Op 2 augustus, te Namen, evenaarde zij zelfs het wereldrecord op de 60 m vlak, dit in 7"2.

Ivo Van Damme verbeterde tot tweemaal toe het Belgisch record op de 800 m. Op 15 augustus liep hij te Landen de legendarische Roger Moens van de tabellen en 5 dagen later in Zurich kwam hij zelfs tot 1'45"3. Ook het Belgisch record op de 1000 m kwam op zijn naam: 2'18"8.

Op de Nationale Kampioenschappen alle categorieën haalde DCL 7 titels binnen : Ivo Van Damme (800 m), Willy Van den Wijngaerden (400 m horden), Luc Carlier (hinkstapspringen), Lea Alaerts (100 en 200 m) en Sonja Castelein (1500 en 3000 m).

Tijdens de Nationale aflossingskampioenschappen wonnen we alleen de 4 x 400 m met Willy Van den Wijngaerden, Dirk Berger, Johan Van Wezer en Ivo Van Damme.

Wanneer de Koninklijke Belgische Atletiekbond haar jaarlijkse prijzen uitdeelde, waren er 2 DCL-ers laureaat: Lea Alaerts kreeg de Grote Feminaprijs en Ivo Van Damme de Grote Ereprijs.

De Trofee van Sportverdienste van de Stad Leuven werd eveneens aan Lea uitgereikt.

1976

Het was terug Eric De Beck die Nationaal crosskampioen werd.

Tevens wonnen we met grote voorsprong het interclubklassement met naast De Beck, Roelants (3de), Van Mullem (5de), Polleunis (8ste) en De Hertoghe (20ste).

Bij de dames was het echter een echte catastrofe.. geen enkele DCL-atlete binnen de eerste 25 !

Op het wereldkampioenschap veldlopen te Chepstow behaalden onze atleten volgende uitslagen: Roelants (13de), Polleunis (27ste), De Beck (49ste) en Van Mullem (97ste).

De Europese Indoorkampioenschappen grepen plaats in Munchen.

Ivo Van Damme werd Europees kampioen op de 800 m, Sonja Castelein werd 4de op de 1500 m en Lea Alaerts ontgoochelde: ze werd in de reeksen uitgeschakeld.

Voor de tiende maal wonnen onze mannen de Internationale Wellingtonaflossing te Oostende. Vanaf 1964 en enkel met onderbreking in de jaren 1969 en 1970 stond er geen maat op onze jongens.

DCL werd 2de in de interclubkampioenschappen bij de mannen, maar de vrouwen konden de promotie naar 1ste afdeling niet afdwingen; ze werden 2de op 11 punten van Roeselare.

Lea Alaerts verbeterde te Hechtel het Belgisch record op de 200 m, in 23"2.

Ook Ivo Van Damme zat in een schitterende conditie: in Zurich liep hij een nieuw Belgisch record op de 800 m en vijf dagen later zelfs een Europees record op de 1000 m te Namen, in 2'15"5.

Op 9 juni verbeterde Luc Carlier te Papendal (Ned.) het Belgisch record hinkstapspringen. Hij deed een schitterende sprong :... 16m33!

Montreal was de gaststad voor de 21ste Olympische Spelen. Niet minder dan 8 DCL-ers werden door het Belgisch Olympisch Comité geselecteerd. Zes atleten: Gaston Roelants, Emiel Puttemans, Willy Polleunis, Ivo Van Damme, Lea Alaerts en Sonja Castelein, plus twee trainers: Mon Vanden Eynde en Guy Van Diest.

Hinkstapspringer Luc Carlier moest ook in de selectie opgenomen worden, maar het B.O.C. legde hem nog een bijkomende testwedstrijd op, enkele dagen voor het vertrek naar

Montreal. Luc faalde en bleef "onrechtvaardig" thuis. Een ontgoocheling die hij niet vlug te boven kwam.

Ivo Van Damme keerde uit Canada terug met zilveren medailles (800 m en 1500 m) en een Belgisch record op de 800 m in 1'43"9.

Willy Polleunis werd verrassend mooi 6de in de finale van de 5000 m. Emiel Puttemans was niet in zijn beste conditie en gaf op in de 5000 m en ook in de finale van de 10000 m. In de reeksen had hij nochtans een prachtige 28'15"52 kunnen klokken.

Gaston Roelants moest met krampen stoppen in de marathon en de DCL-dames kwamen ook niet verder dan de kwart- (Lea Alaerts) en de halve finales (Sonja Castelein).

De Nationale Kampioenschappen in het Heizelstadion vielen na de Olympische Spelen. Ivo Van Damme won er de 1500 m, Willy Polleunis de 5000 m, Luc Carlier het hinkstapspringen, Lea Alaerts de 100 en de 200 m en Sonja Castelein de 3000 m.

Drie titels voor DCL tijdens de Belgische aflossingskampioenschappen: 4 x 800 m en 4 x 1500 m bij de mannen en 4 x 400 m bij de vrouwen.

Belofte Rita Thijs (Waterschei), verloofde van Ivo Van Damme, kwam de damesploeg van DCL versterken.

Op 29 december werd de atletiekloopbaan van Ivo Van Damme helaas voor eeuwig vernietigd. Te Bolène (Frankrijk), op de autosnelweg, brak de dood op een verschrikkelijke wijze de beloftevolle sportieve loopbaan, die voor hem zo schitterend was uitgetekend.

Ivo werd van ons op een tragische manier weggerukt...

De uitvaart van Ivo, op 3 januari 1977 te Veltem, was beslist de meeste zwarte dag uit de DCL-geschiedenis.

Enkele dagen voordien mocht hij nog prestigieuze trofeeën in ontvangst nemen: De nationale Trofee van Sportverdienste, de "Gouden Spike", de "Beste Sportman van het jaar 1976" en de Trofee voor Sportverdienste van de stad Leuven.

1977

15 jaar op een rij had een DCL-atleet het Nationaal Veldlooptoernooi gewonnen, maar op 8 maart werd deze reeks onderbroken door Karel Lismont (F.C. Luik). Eddy Van Mullem en Eric De Beck eindigden respectievelijk 5de en 6de.

Bij de vrouwen, in Sint-Katelijne Waver, wisten Magda Ilands op de 7de en Joske Van Santberghe op de 10de plaats te finishen.

Lea Alaerts was de enige DCL-atlete in de selectie voor de Europese Indoorkampioenschappen te San Sebastian (Spanje). Ze evenaarde haar beste tijd (7"40), maar kwam niet verder dan de reeksen op de 60 m vlak.

Zowel de heren- als de damesploeg toonden zich in Oostende, bij de Wellington-aflossing, ongenaakbaar.

Op de Nationale Interclubkampioenschappen was er een duidelijke achteruitgang waar te nemen: 5de bij de mannen en de vrouwen werden maar 4de in de tweede afdeling.

Tijdens de individuele Nationale Kampioenschappen alle categorieën wist Lea Alaerts weer een "dubbel" te lukken op de 100 en de 200 m, Sonja Castelein verlengde andermaal haar titel op de 3000 m en Luc Carlier won het hinkstapspringen met een behoorlijke 15m56.

Tijdens de interland België-Nederland, op 27 juli in het Heizelstadion, liep Lea Alaerts twee fameuze krono's: 11"41 op de 100 m en 23"04 op de 200 m. Belgische records, die na 15 jaar nog steeds standhouden !!!!

In september verbeterde ze nog haar eigen Nationaal record op de 400 m horden, in 57"6.

Ter nagedachtenis van Ivo Van Damme werd op 16 augustus in het Heizelstadion de "Memorial Ivo Van Damme" georganiseerd. DCL verleende haar logistieke steun bij deze groots opgevatte meeting. Meer dan 35000 toeschouwers waren aanwezig en genoten van het spektakel.

Het was een onroerend moment wanneer John Walker, winnaar van de 1500 m, zijn medaille schonk aan de vader van Ivo.

Dit was de schitterende start van een geweldige reeks "Memorials", waaraan steeds een 80tal DCL-ers meewerken.

De Nationale Aflossingskampioenschappen op de Heizel leverden DCL maar één titel: 4 x 400 m dames met Maryse Baets, Sonja Castelein, Rita Thijs en Lea Alaerts.

Op 20 november nam DCL met een ploeg van 10 lopers deel aan de 24 uren-aflossing in het kader van een actie "Strijd tegen Kanker". Zij legden 1160 ronden af of 464,800 km.. een wereldrecord en een vermelding in het "Guinnessbook of records". Jean-Pierre Dewit, Emiel Puttemans, Eric De Beck, Freddy Godts, Bernard Daune, Lieven Dereymaeker, Eric Huyberechts, Koen Huybens, Freddy Storme en Staf De Ceulaer waren de bewerkers van deze prestatie.

1978

Het Nationaal Veldlooptkampioenschap voor vrouwen greep plaats te Wingene. Alleen Marleen Meuris (overgekomen van A.C. Booischot) eindigde op een verdienstelijk 8ste plaats.

Bij de mannen knoopten we, na een jaar onderbreking terug aan met een overwinning van Willy Polleunis. Eric De Beck werd 5de. In het Wereldkampioenschap veldlopen te Glasgow presteerden de Belgen zwak met uitzondering van Karel Lismont (F.C. Luik), die 3de werd.

De indoorbedrijvigheid nam steeds toe! Tijdens het Wintercriterium (officieus Nationaal Kampioenschap), dat door gebrek aan indooraccommodaties in België, te Parijs werd georganiseerd, stonden 4 DCL-ers op het hoogste schavotje: Michel Van Espen (1500 m), Miel Puttemans (3000 m), Lea Alaerts (60 m) en Rita Thijs (1500 m).

In Milaan, waar de Europese Indoorkampioenschappen werden gehouden, behaalden 2 geselecteerde DCL-atleten goede uitslagen: Lea Alaerts bereikte de halve finale op de 60 m en Miel Puttemans werd slechts door de snelle Zwitser Markus Ryffel in de spurt geklopt.

Bij de opening van het baanseizoen was de nieuwe kunststofbaan van het Boudewijnstadion te Kessel-Lo klaar.

De schiftingsen voor de Belgische Interclubkampioenschappen werden er georganiseerd. DCL werd maar 4de en naar de groep van de "dalers" verwezen. Hier kwamen we uiteindelijk op een beschamende 9de plaats terecht... 11,5 punten van de degradatie.

De DCL-dames daarentegen werden kampioen in de 2de afdeling. De promotie naar de hoogste afdeling werd uitbundig gevierd.

Lea Alaerts stapte van de vlakke spurtnummers over naar het hordenlopen. Op de Nationale kampioenschappen wist ze niet alleen de 400 m horden te winnen, maar klopte ze bovendien favoriete Anne-Marie Pira op de 100 m horden in een nieuw Belgisch record (13"67).

Sonja Castelein was 2de op de 1500 m en Rita Thijs 3de op de 800 m.

Luc Carlier won goud in het hinkstapspringen.

Tienkamp-belofte Michel Boels overschreed de 7000 punten (7239 p) in Sart-Tilman en behaalde de bronzen medaille op de nationale tienkampkampioenschappen.

De Europese Kampioenschappen in Praag werden een grote "flop" voor de Belgen, alleen Karel Lismont werd nog 3de in de marathon.

Onze DCL-ers presteerden zeker niet schitterend: Willy Polleunis werd 10de in de reeksen van de 5000 m en was uitgeschakeld. Van Lea Alaerts werd ook meer verwacht dan een halve finaleplaats op de 400 m horden.

De Nationale aflossingskampioenschappen leverden één titel op bij de mannen, nl. de 4 x 1500 m met Michel Van Espen, Willy Polleunis, Miel Puttemans en Alex Van Pee.

Wij waren, na het Stadspark en het Heuvelhof, nog steeds op zoek naar een geschikt crossparcours. Op Kerstdag werd er ditmaal - op aandringen van Rik Van Maestricht - in Wijgmaal ingericht.

Lea Alaerts kreeg in de maand december verdiend de "Gouden Spike" van de Koninklijke Belgische Atletiekbond.

Gaston Roelants en Mon Vanden Eynde werden door de Stad Leuven tot "Laureaat van de Sport" uitgeroepen.

1978 zal ook de geschiedenis ingaan als het jaar van de "splitsing". De Koninklijke Belgische Atletiekbond wordt opgesplitst in de Vlaamse Atletiekliga (VAL) en de Ligue Belge Francophone d'Athlétisme (LBFA).

1979

Was DCL stilaan haar hegemonie in het veldlopen bij de mannen en vrouwen aan het verliezen ?

De uitslagen van de Nationale veldloopkampioenschappen waren niet zo schitterend. Alleen Eric De Beck 3de, Eddy Van Mullem 5de bij de mannen en Marleen Meuris, 10de bij de vrouwen, trachtten het DCL-blazoen nog wat op te poetsen.

Uitgerekend Gaston Roelants wou daar ook nog aan meewerken door de titel bij de veteranen te veroveren.

Begin februari werd het Winterindoorcriterium (officieus Belgisch Kampioenschap) in Dusseldorf gehouden. Lea Alaerts won vlot de 60 m vlak en de 60 m horden. Christine Haine kreeg brons in het hoogspringen en Alex Van Pee werd mooi 2de op de 1500 m.

Lea Alaerts werd nadien tijdens de Europese indoorkampioenschappen te Wenen uitgeschakeld in de reeksen van de 60 m vlak.

De Interclubkampioenschappen vielen voor de mannen nogmaals erg tegen:... pas 8ste !

De vrouwen daarentegen verdedigden zich flink en werden 4de. Een degelijke prestatie na de promotie van vorig jaar.

Op 23 mei kreeg DCL de organisatie van de damesinterland België-Nederland te Kessel-Lo.

De Nationale baankampioenschappen in het Heizelstadion brachten 4 titels op voor DCL: Lea Alaerts won de 100 en de 200 m, Luc Carlier was de beste in het hinkstapspringen en Willy Polleunis op de 5000 m.

Bij de opening van de nieuwe kunststofbaan in het Leuvense Sportcentrum werd een internationale meeting op het getouw gezet. 2000 toeschouwers woonden deze spannende meeting bij. Willy Polleunis klopte Miel Puttemans en de Zweed Dan Glans in de spurt. Spectaculair was het hoogspringen. Bij gebrek aan verlichting werd onder het licht van bijgereden wagens een spannende wedstrijd betwist: De Duitser Ditmar Mögenburg won met 2,23 m voor Ruud Vielart (Nederland) 2,21 m, André Schneider (Duitsland) 2,21 m en Carlo Tränhardt (Duitsland) 2,21 m.

Eén titel was de magere oogst op de aflossingskampioenschappen: 4 x 1500 m met Freddy Godts, Eric Huyberechts, Lieven Dereymaecker en Miel Puttemans.

Nog steeds waren er problemen om een geschikt crossparcours te vinden in het Leuvense, zodanig dat uiteindelijk de jaarlijkse DCL-cross niet werd georganiseerd.

Tijdens de overgangperiode kwamen meer dan vijftig atleten en trainers van R.C. Tienen de DCL-rangen aanvullen. Ze werden met open armen ontvangen en de samenwerking verliep rimpelloos. De Tiense kern onder de leiding van Eddy Fraiture leverde vele jaren schitterend werk.

1980

Het Olympisch jaar 1980 was op cross-countrygebied voor DCL maar een mager jaar. Rita Thijs werd 9de op de Nationale veldloopkampioenschappen en Miel Puttemans eindigde 9de te Waregem. De overgang van Willy Polleunis naar Olympic Brugge betekende een grote aderlating voor onze club.

Tijdens het Winterindoorkriterium te Dusseldorf won Lea Alaerts de 60 m en werd Luc Carlier 2de in het hinkstapspringen.

Als voorbereiding op de Olympische Spelen wenste Lea Alaerts niet deel te nemen aan de Europese Indoorkampioenschappen.

Op de Interclubkampioenschappen bereikten onze dames een mooie 3de plaats na Beerschot en Hermes Oostende. De mannen deden beter dan in 1979... ze legden beslag op de 6de plaats.

Op 11 juli organiseerde manager Marcel Mouton op de Ivo Van Dammebaan een Pré-Olympische Internationale meeting met alle Belgische geselecteerden voor de komende Olympische Spelen te Moskou en een resem buitenlandse topatleten als: John Walker, Suleman Nyambui, Don Quarrie, Merlene Ottey, Dave Jenkins, Julian Goater en de latere marathonster Robert De Castello.

Twee DCL-atleten werden hiervoor door het Belgisch Olympisch Comité geselecteerd: Miel Puttemans werd 4de in de reeksen en nadien 8ste in de halve finale maar uitgeschakeld. Lea Alaerts kwam niet verder dan de reeksen van de 200 m, maar ze was wel finaliste op de 4 x 400 m. België werd 7de met Alaerts, Michel, Berg en Wallez.

Na de Spelen stopte Guy Van Diest als Technisch Directeur van de Vlaamse Atletiekliga. Hij wenste zich in de toekomst terug ten dienste te stellen van DCL.

Op de Nationale Kampioenschappen haalde Lea Alaerts weer twee titels binnen: 100 m en 200 m, Miel Puttemans won de 5000 m en Luc Carlier schakelde met succes over naar het speerwerpen. Hij werd kampioen met een fraaie worp over de 69 m.

We konden geen nationale kampioenen op de aflossingswedstrijden noteren.

Jos Dewit had zich 14 jaar lang voor DCL ingezet en misschien de mooiste periode meegemaakt. Als toegewijd voorzitter straalde hij kalmte en rust uit en wist de bestuursleden steeds te motiveren voor de verschillende taken. Tijdens de Algemene Vergadering in november werd hij opgevolgd door Guy Van Diest.

DCL richtte voor het eerst haar jaarlijkse veldloop in op de oefenterreinen van de kazerne de Hemptinne te Heverlee. Drie DCL-ers stonden op het podium: winnaar werd Miel Puttemans voor Peter Daenens (ondertussen overgekomen van Olympic Brugge) en Michel Van Espen.

1981

Na twee zwakke jaren sloeg DCL terug! In Hechtel, op de Nationale Veldloopkampioenschappen won Miel Puttemans voor Eric De Beck. Miel bracht hiermee de 18de nationale titel in cross-country naar DCL. Peter Daenens werd 6de, Marc Ruell 17de en met Jan Roelants als 32ste zegevierde onze club ook in de Interclubrangschikking. De dames wilden in Vosselaar niet onderdoen en wonnen ook het interclubklassement met Marleen Meuris (7de), Rita Thijs (13de) en Sonja Castelein (15de). Beide ploegen worden geselecteerd om België te vertegenwoordigen in de Europabeker cross-country.

Op de Wereldkampioenschappen te Madrid brachten onze DCLers er niet veel van terecht: Eric De Beck (64e), Miel Puttemans (135ste) en Peter Daenens (152ste). Marleen Meuris werd 72ste bij de vrouwen.

Lea Alaerts besloot na de Olympische Spelen van Moskou haar atletiekloopbaan te beëindigen. De nationale titels, die ze met de regelmaat van een klok voor DCL verzamelde, vielen dan ook weg.

Een trio tophoogspringers sloot zich bij DCL aan: Eddy Annijs, Marc Borra en Peter Soetewey, studenten aan het Sportkot. Zij waren allen goed voor sprongen boven de 2,20 m.

Op de Nationale indoorkampioenschappen wonnen Eddy en Peter respectievelijk zilver en brons. Ook Wim Haine behaalde de zilveren medaille, dit in het kogelstoten.

Geen DCL-atleten werden geselecteerd voor de Europese Indoorkampioenschappen.

De Interclubkampioenschappen gaven bij de mannen de nieuwe "relance" weer. Ze werden mooi 3de en Eddy Annijs pakte, bij het begin van het seizoen, onmiddellijk uit met een Nationaal record hoogspringen: 2,25 m.

Onze dames deden het minder goed en behaalden de 9de plaats.

Tijdens een internationale meeting te Turijn sprong Marc Borra over 2,21 m. Een nieuw duel was begonnen, waarin zich wat later Peter Soetewey ook zou mengen.

Peter maakte van de afwezigheid van Eddy gebruik om de nationale titel weg te kapen, voor Marc Borra.

Miel Puttemans werd opnieuw kampioen op de 5000 m.

Op de Nationale Jeugdkampioenschappen stonden Dirk De Brael (100 m) en Marc Coel (800 m) op het hoogste schavotje bij de scholieren. Beide atleten, overgekomen van R.C. Tienen, bewezen dat hun "integratie" bij DCL vlekkeloos was verlopen.

Op het einde van het seizoen kreeg Eddy Annijs - als 6de DCL-atleet - de "Gouden Spike" van de Koninklijke Belgische Atletiekbond.

1982

Het fenomeen "Jogging" kwam uit de V.S. overgewaaid en gaf een nieuwe dimensie aan de atletieksport. Vele recreanten, die al lopend wat aan hun konditie wilden doen, stortten zich met overgave op deze nieuwe rage.

Tijdens de Nationale Veldlooptkampioenschappen voor vrouwen eindigde Marleen Meuris als eerste DCL-atlete op de 15de plaats. Bij de mannen werd Eric De Beck 2de, Miel Puttemans 5de en Michel Van Espen 23ste.

Onze deelname aan de Europabeker Veldlopen ging niet onopgemerkt voorbij. In Clusone (Italië) werden onze heren 7de op 19 clubs. Eric De Beck (11ste), Miel Puttemans (19de), Marc Ruell (35ste), Jan Roelants (40ste) en Michel Van Espen (74ste) zorgden voor dit behoorlijk resultaat.

De vrouwen werden in Formia (Italië) mooi 8ste met Rita Thijs (18de), Marleen Meuris (23ste), Maria Vanden Broeck (26ste), Hilde Van de Kerkhove (32ste) en Christel Van Wilderode (36ste).

De Nationale Indoorkampioenschappen te Dusseldorf brachten 2 nationale titels naar DCL: Peter Daenens was de sterkste op de 3000 m en Eddy Annijs won het hoogspringen met een nieuw Belgisch record (2,24 m).

Beiden werden door de K.B.A.B. geselecteerd voor deelname aan de Europese Indoorkampioenschappen. Peter werd 8ste in de 3000 m en Eddy presteerde matig, hij werd pas 17de.

Degelijke resultaten in de Interclubkampioenschappen: 3de bij de mannen en 4de bij de vrouwen.

Tijdens de Nationale Kampioenschappen behaalde Peter Daenens goud op de 3000 m steeple. Fred Vandervennet behaalde de Nationale Marathontitel in het Heizelstadion (een primeur voor onze club). Tienkamer Erwin Van Nieuwenhove (overgekomen van E. Aalst) werd 3de in deze zware discipline.

Op de Europese Kampioenschappen in Athene presteerden onze DCL-atleten zwak: Vandervennet werd 23ste en Peter Daenens overleefde de reeksen van de 3000 m steeple niet.

Geen successen tijdens de Nationale Aflossingskampioenschappen.

De interclubrangschikking van de Internationale wegwedstrijd "Paris-Versailles" werd op overtuigende wijze door DCL gewonnen.

Ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van de club werden op 26 juni voor het eerst "De Leuvense Jeugdspelen" ingericht. Een echt organisatieëxploot, want de wedstrijden voor kadetten en scholieren, met een volledig programma, gaan gelijktijdig door op twee stadions: het Sportcentrum Leuven voor de jongens en het Boudewijnstadion te Kessel-Lo voor de meisjes. Alvast een nieuwe DCL-stunt!

In het najaar bundelden zes grote atletiekclubs (DCL, Excelsior, Olse Merksem, A.V.Toekomst, R.C. Brussel en F.C. Luik) hun krachten en stichtten de "Belgoclubs". Het eerste doel werd een goede coördinatie en planning van de atletiekwedstrijden te realiseren in de "Belgo-meetings".

DCL werd een VZW (Vereniging zonder winstoogmerk) - Staatsblad 2 september 1982.

1983

Tijdens het Nationaal Indoorcriterium te Dusseldorf won Marie-Rose Verhoeven de 800 m en Marc Eyckmans de 400 m. Bronzen medailles waren er voor Guy Van Beckevoort (overgekomen van Hasselt D.D.) op de 400 m en Dirk Vanden Bosch op de 60 m horden.

De DCL-prestaties op de Veldlooptkampioenschappen waren van de magere kant: Eric De Beck werd wel 3de bij de seniores, maar bij de vrouwen vinden wij geen enkele DCL-atlete in de eerste 25.

Misschien was er weer wat toekomst te bespeuren met de prachtige overwinning van Carole Hendrickx bij de kadetten meisjes.

Op de Nationale Interclubkampioenschappen behaalden de mannen een eervolle 3de plaats, na Excelsior en F.C. Luik. De DCL-dametjes eindigden 6e.

Op korte tijd verbeterde Eddy Annijs driemaal het Belgische record hoogspringen. Van 2m26 via 2m28 naar 2m29 in Edmonton (Canada).

Toen wenste hij zijn vriend Marc Borra naar Vlierzele te volgen en bekwam zijn overgang naar deze club. Nadien, op de Belgische Kampioenschappen zou hij het record zelfs op 2m34 brengen.

De Nationale Kampioenschappen leverden drie kampioenen op: Eric De Beck op de 10000 m, Fred Vandervennet haalde het in de marathon met een millimeter voor Willy Van Huylenbroeck (Zova) en ook Dirk Vanden Bosch werd verrassend winnaar op de 110 m horden.

Tijdens de Nationale juniorekampioenschappen won Dirk De Brael de 100 en de 200 m; later bracht hij het juniorensrecord op 10"65.

Voor het eerst in de geschiedenis werden er dat jaar Wereldkampioenschappen ingericht. Helsinki werd een onverwacht succes, echter niet voor onze twee DCL-ers Peter Daenens en Fred Vandervennet. Peter werd uitgeschakeld in de reeksen van de 3000 m steeple en Fred finishte als 30ste in de Marathon.

Ook Dirk De Brael werd aangeduid voor de Europese Juniorekampioenschappen. Hij werd uitgeschakeld in de reeksen van de 100 en 200 m.

De 6de Memorial Ivo Van Damme kende in het Heizelstadion andermaal een groot succes en groeide uit tot één van de beste atletiekmeetings van de wereld.

1984

Het Nationaal Indoorcriterium werd voor de spurt-, horden- en technische nummers in de Sportschuur te Hoboken afgewerkt. Bij gebrek aan een indoor-rondbaan week men voor de 200, 400, 800, 1500 en 3000 m nog maar eens uit naar Dusseldorf.

Dirk De Brael behaalde met zijn 3de plaats op de 60 m de enige medaille voor DCL.

Op de Nationale Veldloopkampioenschappen konden onze DCL-ers zich niet meer doorzetten als in het verleden. Marc Ruell en Jean-Pierre Deville eindigden respectievelijk 18de en 19de bij de mannen. Christel Van Wilderode finishte wel binnen de eerste tien: ze werd 8ste bij de vrouwen.

Carole Hendrickx werd nu kampioene bij de eerstejaars-scholieren. Wordt zij de "hoop in bange dagen"?

De Interclubkampioenschappen verliepen maar met een zwak resultaat. De vrouwen eindigden 8ste, de mannen deden het iets beter met een 5de plaats.

De finale van de "Belgian Masters" werd op de Ivo Van Dammebaan georganiseerd. Deze meeting gold tevens als selectiecriterium voor deelname aan de komende Olympische Spelen. Er vielen enkele prachtige prestaties te noteren waaronder een nieuw Belgisch record voor Rik Tommelein (Houtland) op de 400 m horden.

Tijdens de Nationale Kampioenschappen alle categorieën won Peter Daenens de 3000 steeple. Marc Adriaenssens kon zich onderscheiden met twee medailles op de spurtnummers: 3de op de 100 m en 2de op de 200 m.

In respectievelijk de zeven- en tienkamp veroverden Nancy Ruys en Erwin Van Nieuwenhove de bronzen medaille.

Peter Daenens was de enige DCL-atleet op de Olympische Spelen te Los Angeles. Hij werd 7de in de halve finale van de 3000 m steeple.

DCL had ook enkele mindervalide atleten in haar rangen. Luc Kerremans blonk uit in het discuswerpen, maar vooral Paul Van Winckel behaalde schitterende resultaten bij de rolstoelers. Naast vele nationale titels won Paul de 1500 m op de Olympische Spelen te Los Angeles. Deze wedstrijd werd er voor het eerst op het atletiekpromma geplaatst, dit als demonstratiesport.

Eindelijk was "de kogel door de kerk": DCL had een echt Clubhuis ! Het sanitaire blok achter de staantribune van het Leuvense Sportcentrum werd met verenigde krachten tot een heus clubhuis omgebouwd. Luc Mommaerts was bereid "cafébaas" te spelen, taak die hij tot op heden met veel inzet en toewijding heeft vervuld. Alle DCL-vergaderingen en ook deze van het Provinciaal Comité en van de Brabantse officiëlen werden er gehouden.

1985

Tijdens de transfertperiode verliet Peter Daenens onze club, maar de komst van Alex Hagelsteens (F.C. Luik), Belgisch recordhouder 10000 m en woonachtig in Heverlee, compenseerde dat verlies.

Zowel op de Belgische Veldloopkampioenschappen, waar geen enkele DCL-er zich wist te rangschikken tussen de eerste 25, als op het Nationaal Indoorcriterium (nog steeds in het buitenland... nu in Maastricht), waar geen medailles werden gehaald, kwam DCL maar zwak te voorschijn.

De interclubkampioenschappen leverden een 5de plaats op voor de mannen, de vrouwen werden 6e.

Onze dames-veteranen werden wel kampioen in de 1ste afdeling !

Op de Nationale Kampioenschappen herpakte DCL zich, na een zwak voorjaar. Alex Hagelsteens werd kampioen op de 10000 m en verder waren er nog 4 zilveren medailles: voor Peter Soetewey in het hoogspringen, Ludwig Peetroons in het kogelstoten en tweemaal Marc Adriaenssens (op de 100 en de 200 m). Verder ook een bronzen medaille voor Herman Van Uytven in het discuswerpen.

DCL kreeg de organisatie van het Belgisch Marathonkampioenschap toegewezen. Het parcours met twee grote ronden via Wilsele, Herent, Wijgmaal en langs de vaart terug naar Leuven centrum, met aankomst voor het stadhuis, liet een snelle wedstrijd voorspellen. Fred Vandervennet zette de kroon op het DCL-werk met een prachtige overwinning !

Tijdens de Nationale jeugdkampioenschappen stonden twee DCL-atleten op het hoogste schavotje: Gilles Waegeneers op de 400 m kadetten en Carole Hendrickx op der 1500 m scholieren.

Robert Schoonjans werd ook Nationaal kampioen speerwerpen bij de veteranen, categorie C.

Voor zijn fantastische atletiekloopbaan kreeg Gaston Roelants eindelijk (?) de Trofee van Sportverdienste van de Stad Leuven.

24 jaar na zijn landgenoot Buddy Edelen wist de USA-atleet, Bruce Bickford, zijn naam te plaatsen op het palmares van de Grote Veldloopprijzen van de Stad Leuven.

1986

Het Nationaal Indoorcriterium werd dit jaar in Liévin (Noord-Frankrijk) georganiseerd. Drie DCL-dames stonden op het podium: Joke Vanden Eede 2de op de 800 m , Ann Daenen 3de op de 400 m en Ann De Ceuster 3de op de 1500 m.

Alleen Eric De Beck kon zich nog wat verdedigen op de Nationale Veldloopkampioenschappen, hij werd 9de.

Tijdens de Algemene Vergadering van de Vlaamse Atletiekliga werd Guy Van Diest tot Voorzitter verkozen.

De finale van de Interclubkampioenschappen werd op de Ivo Van Dammebaan van het Leuvense Sportcentrum gehouden. DCL werd 4de. De dames wilden niet onderdoen en eindigden eveneens 4de.

De Nationale Kampioenschappen leverden DCL twee kampioenen op: Nathalie Nisen (overgekomen van R.C. Gent) won de 400 m horden en Alex Hagelsteens verlengde zijn titel op de 10000 m.

Verder waren er nog ereplaatsen voor: Marc Adriaenssens 2de op de 200 m en Ludwig Peetroons 3de in het kogelstoten. Op het Nationaal Tienkampkampioenschap werd Erwin Van Nieuwenhove 3de en Fred Vandervennet kreeg zilver voor zijn tweede plaats in het Marathonkampioenschap te Lommel.

Alex Hagelsteens werd door de jury van de Trofee voor Sportverdienste van de Stad Leuven tot laureaat uitgeroepen. Hij werd de zesde DCL-atleet die deze onderscheiding in ontvangst mocht nemen.

1987

Andermaal werd het Nationaal Indoorcriterium in Liévin gehouden. Twee DCL-atleten behaalden er zilveren medailles: Suzy Vanderstraeten op de 800 m en Geert Pas op de 3000 m.

,

Eric De Beck was nog steeds de beste DCL-crosser want hij eindigde 6de op het Nationaal Kampioenschap. Later op de Wereldkampioenschappen te Warschau (Polen) eindigde hij pas 73ste.

Lichte achteruitgang voor de mannen en vrouwen in de Interclubkampioenschappen: respectievelijk 8ste en 7de.

Op de Nationale Kampioenschappen alle categorieën won DCL twee gouden medailles: Nathalie Nisen op de 400 m horden en Erwin Van Nieuwenhove in de tienkamp. Verder nog drie zilveren medailles: Marc Adriaenssens op de 400 m, Alex Hagelsteens op de 10000 m en Herman Van Uytven in het discuswerpen. Tenslotte nog twee bronzen medailles: voor Michèle Kabata op de 400 m horden en Ludwig Peetroons in het kogelstoten.

Tijdens de Nationale Aflossingskampioenschappen wonnen we de titel op de 4 x 200 m bij de mannen met Dirk Leroy, Erwin Van Nieuwenhove, Wim Van Avondt en Marc Adriaenssens.

De Nationale Jeugdkampioenschappen werden in het Leuvense Sportcentrum gehouden. Bart Veugelen, op de 2000 m steeple scholieren, en Tom Vertommen, in het hinkstapspringen kadetten, veroverden het kampioenenschildje.

Michèle Kabata werd ook juniorekampioene op de 400 m horden.

De Nationale veteranenkampioenschappen leverden DCL vier titels op: Bert Vanderlinden (110 m horden cat. C), Theo Van Moer (110 m horden cat B), Juul Buellens (400 m horden cat. B) en Jenny Walraevens (200 m cat. B).

Door het ontslag van Bondsvoorzitter Luc Silance, kreeg Guy Van Diest er het co-voorzitterschap van de K.B.A.B. bij. Omwille van deze bijkomende opdracht kon hij het voorzitterschap van DCL niet meer optimaal waarnemen en stelde zich geen kandidaat meer tijdens de algemene vergadering van DCL.

Verschillende bestuursleden drongen aan op een verjonging van het bestuur. De nieuwe VZW koos volgende Raad van Bestuur: voorzitter: Gaston Roelants; ondervoorzitter: André De Hertoghe; secretaris: Stan Vanden Bempt; penningmeester: Hubert Van Geel; administratief secretaris: Dirk Berger. Het nieuwe bestuur voegde ook de A toe aan DCL, wat stond voor Daring Club Leuven Atletiek...afgekort DCLA.

1988

Voor de eerste maal werkte men het Nationaal Indoorcriterium met volledig programma in België af. In de grote zaal van Flanders Expo te Gent werd een prachtige indoorbaan opgesteld. De DCLA-atleten verzamelden 3 zilveren medailles: Wim Van Avondt (200 m), Peter Soetewey (hoogspringen) en Ludwig Peetroons (kogelstoten).

Niettegenstaande de overgang van Eddy De Pauw van ZOVA naar DCLA waren de uitslagen van de nationale cross-countrykampioenschappen bar slecht!

"Helaas, waar is der ouderen fierheid gevaren?"

Op de Interclubkampioenschappen verrasten de DCLA-dames mooi met een 3de plaats; de mannen waren wel in finale maar konden het thuisvoordeel in 't Leuvense Sportcentrum niet benutten; ze werden 6de.

Geen grote oogst op de Nationale Kampioenschappen: een 2de plaats van Ludwig Peetroons in het kogelstoten en een 3de plaats voor Nathalie Nisen op de 400 m. Fred Guns werd wel Nationaal junioreeskampioen op de 400 m horden.

DCLA organiseerde de Nationale Meerkampkampioenschappen in het Boudewijnstadion te Kessel-Lo. Erwin Van Nieuwenhove werd 2de in de tienkamp, na Marloye (ESC) .

Op de Olympische Spelen te Seoel was geen enkele DCLA-atleet onder de deelnemers. Sinds 1960 met Gaston Roelants waren we er nochtans steeds met meerdere atleten en trainers vertegenwoordigd.

Eén titel tijdens de Nationale Aflossingskampioenschappen: Annemie Van Geel, Mieke Peeters, Ann Daenen en Nathalie Nisen wonnen de 4 x 400 m bij de vrouwen.

1989

De grote zaal van Flanders Expo was niet ter beschikking en dus werden de Belgische Indoorkampioenschappen nog maar eens te Liévin betwist.

Op de 200 m behaalde Wim Van Avondt de 3de plaats. Patricia De Lauw deed beter, ze eindigde 2de op de 3000 m. Dat waren echter de enige podiumplaatsen.

Op de Nationale Veldlooptkampioenschappen te Waregem werd Sara Gijsen kampioene bij de kadetten B. Voor de rest kwam DCLA er niet aan te pas !

In de Interclubkampioenschappen beleefden we plots weer een hoogconjunctuur. De mannen werden 3de, na A.V. Toekomst en F.C. Luik. De vrouwen wisten zelfs op de 2de plaats beslag te leggen, na A.V. Toekomst. DCLA toch nog de tweede beste club van het land?

De Nationale Kampioenschappen alle categorieën werden op de Ivo Van Dammebaan van het Leuvense Sportcentrum betwist. De Koninklijke Belgische Atletiekbond wilde eens weg uit het saaie en kille Heizelstadion en hoopte op meer "stemming" in een kleiner stadion.

Alleen Erwin Van Endert kon op het podium geraken met zijn 3de plaats in het speerwerpen.

Op de Nationale Jeugdkampioenschappen behaalden twee DCLA-ers een titel: Sara Gijsen op de 1500 m kadetten en Bart Veugelen op de 3000 m steeple voor beloften.

Erwin Van Nieuwenhove toonde zich nogmaals de compleetste atleet van België door het Nationaal Tienkampkampioenschap te winnen.

Tijdens de veteranenkampioenschappen klauterde Bert Vanderlinden nog maar eens op het hoogste schavotje. Hij werd winnaar op de 200 m, categorie D.

Schamele opbrengst bij de Nationale Aflossingskampioenschappen: alleen de meisjes van de 4 x 800 m kadetten, Chantal Morret, Juliet Grainger, Myriam Juveyns en Sara Gijsen, wonnen goud.

1990

De Nationale Indoorkampioenschappen leverden DCLA enkele medailles op: zilver voor Wim Van Avondt (200 m) en Wendy Michiels (3000 m), en brons voor Rudy Vlasselaer (1500 m).

Voor de kadetten en scholieren werden de Nationale crosskampioenschappen te Zolder gehouden. Enkele DCLA-ers stonden op het nr 2 van het podium: Myriam Juveyns, Juliet Grainger en Nico Noé.

De juniors en seniors liepen voor de veldlooptitel te Amay. Peter Vande Kerkhove (overgekomen van ASV Oudenaarde) behaalde, na een spannende strijd met Vincent Rousseau, de tweede plaats. Ook Corinne Debaets presteerde op een hoog niveau en kwam als nr 3 door de finish.

De juniors-jongens legden beslag op de eerste plaats in de interclubrangschikking, dit met Ronny Herroelen, Kurt Adams, Bart Somers, Johan Pittomvils en Karel Pardaens.

Op het W.K. - cross te Aix-les-Bains werd Corinne Debaets 62ste.

DCLA eindigde 4de bij de mannen en 3de bij de vrouwen op de Interclubkampioenschappen. De veteranen - mannen werden mooi 2de in 1ste afdeling; de vrouwen werden 6de in de 2de afdeling.

Het nationaal kampioenschap 10000 m voor vrouwen werd in Kessel-Lo ingericht, met DCLA als organiserende club.

De nationale kampioenschappen op de baan verliepen vrij gunstig voor onze club: op de 400 m kadetten jongens werd Jennard Booijse kampioen. Tijdens de beloftekampioenschappen (tot 23 jaar) behaalde Bart Veugelen een gouden plak op de 3000 m steeple. Corinne Debaets behaalde twee medailles: een zilveren op de 1500 m en een gouden op de 3000 m. Wim Van Avondt werd 3de op de 200 m en eenzelfde plaats was weggelegd voor Tille Scheerlinck in het speerwerpen voor vrouwen.

Tijdens de Nationale aflossingskampioenschappen behaalde DCLA twee titels: de 4 x 100 m kadetten jongens met Koen Fontaine, Steve Bal, Nick Harris en Jennart Booijse; de 4 x 800 m voor vrouwen werd gewonnen door Dominique Lambrechts, Marleen Van Aerschot, Marie-Pierre Douxfils en Corinne Debaets.

In het najaar kreeg Corinne Debaets de Trofee van Sportverdienste van de Stad Leuven. Haar mooi seizoen en het behalen van de wereldtitel veldlopen voor Militairen waren hiervoor haar sterkste troeven.

1991

Samenstelling van het dagelijkse bestuur van DCLA, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 21 maart 1991:

Voorzitter: Gaston Roelants

Ondervoorzitter: André De Hertoghe

Secretaris: José Goossens

Penningmeester: Dirk Berger

Verantwoordelijke Clubhuis: Luc Mommaerts

Tijdens de Nationale Indoorkampioenschappen stonden 5 DCLA-atleten op het podium: Johan Claessen won vlot de 3000 m, Wim Van Avondt werd 3de op de 200 m, Erwin Van Nieuwenhove 3de in de meerkamp alle

categorieën, Wim Van Meerbeeck 3de in de meerkamp voor scholieren en last but not least werd Steve Bal kampioen in de meerkamp voor kadetten.

In Waregem, op de Nationale jeugdkampioenschappen veldlopen, behaalden de DCLA-meisjes veel succes. Twee kampioenen: Evelyne Coussement bij de eerstejaars-kadetten en Sara Gijsen bij de tweedejaars-scholieren. Daarbij kwamen nog twee bronzen medailles: voor Els Verthé bij de tweedejaars-kadetten en voor Myriam Juveyns bij de eerstejaars-scholieren. De kadetten meisjes wonnen tevens de interclubrangschikking.

De juniorees en seniores liepen op het WK-parcours van Antwerpen. Eddy De Pauw werd 8ste en Corinne Debaets 10de.

Later, tijdens de Wereldkampioenschappen veldlopen, eindigde onze enige DCLA-vertegenwoordiger, Eddy De Pauw, 104de.

De Interclubkampioenschappen gaven volgende uitslagen: de vrouwen werden 5de, de mannen 6de, de veteranen-mannen 8ste. Onze veteranen-dames moesten jammer genoeg forfait geven in de 2de afdeling.

De kadetten-jongens wonnen de Beker van Vlaanderen en de scholieren-jongens werden ook nog tweede. DCLA kan dus beschouwd worden als de sterkste jongerenploeg van Vlaanderen!!!

Op de Nationale kampioenschappen oogstten wij enkele medailles: Sara Gijsen werd kampioene op de 1500 m kadetten, Bart Ons sprong het hoogst met de polsstok bij de juniorees en Katrien Meeusen won de 100 m horden bij de beloften.

Daarbij kwamen nog de zilveren medaille van Steve Bal in de meerkamp-kadetten en 5 bronzen medailles: van Corinne Debaets (3000 m), Tille Scheerlinck (speerwerpen), Wim Van Avondt (200 m), Erwin Van Endert (speerwerpen) en Erwin Van Nieuwenhoven (tienkamp).

De kadetten meisjes wonnen de aflossingstitel op de 4 x 800 m met Sylvie Verthé, Evelyne Coussement, Valerie Boydens en Els Verthé.

1992

De Nationale Indoorkampioenschappen leverden bij de jeugd wel enkele podiumplaatsen op: Tim De Vriendt werd kampioen in het verspringen en in de meerkamp bij de kadetten-jongens. Steve Bal behaalde zilver in de meerkamp bij de scholieren. In de Nationale kampioenschappen alle categorieën werd Wim Van Avondt 2de op de 200 m en Marleen Van Aerschot 3de op de 3000 m.

De Nationale Veldloopkampioenschappen voor de jeugd kroonden twee DCLA-meisjes tot kampioene: Evelyne Coussement (kadetten - 2de jaar) en Myriam Juveyns (scholieren - 2de jaar). Ook Nico Noé stond op het schavotje bij de scholieren - 1ste jaar, hij werd mooi derde. De Interclubrangschikking bij de scholieren-meisjes werd door DCLA gewonnen.

Bij de juniorees-meisjes was Sara Gijsen 4de en bij de mannen was Eddy De Pauw 8ste.

De Interclubkampioenschappen brachten niets spectaculairs: 5de bij de vrouwen en 8ste bij de mannen. De veteranen-mannen werden 11de en daalden naar 2de Afdeling!

De Nationale Kampioenschappen alle categorieën waren bijzonder zwak voor onze club. Geen medailles bij de vrouwen. Wim Van Avondt, 2de op de 200 m, en Erwin Van Endert, 3de in het speerwerpen, moesten de eer redden.

De jeugd deed het veel beter op haar kampioenschappen: Tim De Vriendt werd kampioen in het verspringen en werd ook 2de op de 200 m bij de kadetten. Steve Bal won het verspringen en haalde ook nog zilver op de 300 m horden scholieren.

Verder ereplaatsen voor Maaiken Vander Plaetse (2de op de 400 m scholieren), Myriam Juveyns (2de in de 800 m scholieren), Els Verthé (2de op de 3000 m scholieren), Sara Gijzen (2de op de 3000 m juniores), Bart De Waele (2de op de 3000 m steeple juniores),

Christel Delaet (3de op de 100 m horden beloften) en Bart Veugelen (2de op de 3000 m beloften).

Op de Belgische Meerkampkampioenschappen, die op 28 en 29 augustus door onze Club op het Boudewijnstadion te Kessel-Lo, in samenwerking met de Belgische Atletiekbond werden ingericht, werd Steve Bal 2e bij de scholieren jongens en Erwin Van Nieuwenhove ook 2de bij de seniores alle categorieën.

Vier titels op de Nationale Aflossingskampioenschappen.... alle voor de DCLA-dames, nl.:

- 4 x 100 m scholieren meisjes met Vanessa Deville, Maaiken Vander Plaetse, Annick Cardoen en An Kempeneers;

- 4 x 800 m scholieren meisjes met Valerie Boydens, Sylvie Verthé, Els Verthé en Myriam Juveyns;

- 4 x 800 m juniores-meisjes met: Elke Tortelboom, Katrien Verhulpen, Wendy Vanden Branden en Sara Gijzen;

- 4 x 800 m alle categorieën-vrouwen: Marie-Pierre Douxfils, Sara Gijzen, Els Maes en Corinne Debaets.

1992 - Jubileumjaar: 50 jaar Daring Club Leuven Atletiek.

In het najaar van 1991 werd een jubileumcomité opgericht met de bedoeling een aantal activiteiten en feestelijkheden op het getouw te zetten.

- Op 13 februari werd in de Stadsschouwburg de 'Trofee van Sportverdienste van de Stad Leuven' aan DCLA uitgereikt voor de prachtige prestaties die onze Club in die 50 jaar heeft gerealiseerd. Tevens ook voor haar bijdrage tot de uitstraling van de Stad Leuven over de ganse wereld, via exploitanten van onze atleten.

- Op 28 maart werden alle DCLA-leden, oud en jong, opgetrommeld voor een familiefoto. Achteraf, tijdens een gezellig samenzijn in het Thierbrauhof, werden heel wat oude herinneringen opgehaald.

- Op het sportieve vlak stonden twee belangrijke organisaties centraal:

Op 2 augustus de "10de Leuvense Jeugdspelen" (voor de gelegenheid omgedoopt in 'De Euro'92 Jeugdspelen van Leuven') in het Boudewijnstadion te Kessel-Lo, voor de jongens, en in het Leuvense Sportcentrum, op de Ivo Van Dammebaan, voor de meisjes.

DCLA organiseerde de Nationale Meerkampkampioenschappen in het Boudewijnstadion te Kessel-Lo. Erwin Van Nieuwenhove werd 2de in de tienkamp, na Marloye (ESC).

Beide organisaties verliepen succesvol!

- Op 10 oktober had in de Gothische zaal van het Stadhuis de Academische feestviering en de opening van de DCLA-tentoonstelling plaats.

Triatlon-atleet Wito De Meulder zorgde voor de muzikale omlijsting.

Bij ziekte van voorzitter, Gaston Roelants, sprak Felix Vanden Bosch het welkomwoord uit. Burgemeester Alfred Van Sina belichtte de belangrijke uitstraling van DCLA voor de Stad Leuven. Guy Van Diest overliep de 50jarige geschiedenis van Daring Club Leuven Atletiek en schepen van Sport Chris Kindekens prees de jeugdwerking van onze club. Minister Louis Tobback overhandigde aan 17 verdienstelijke DCLA-leden een prachtige herinneringsmedaille.

Nadien werd de DCLA-tentoonstelling plechtig geopend, gevolgd door een stijlvolle receptie.

Op 11 en 12 oktober kwamen vele mensen kijken naar de prachtige trofeeën, medailles en foto's van onze atleten, die in de grote voorzaal van het Stadhuis werden verzameld.

- In de Salons Georges werd op 27 november het officiële banket gehouden, dit in aanwezigheid van Burgemeester Van Sina, Schepen van Sport Kindekens, sponsors en talrijke DCLA-leden en sympathisanten.

Tot in de late uurtjes bewezen de DCLA-ers dat zij op alle "pisten" thuis zijn, ook op de "dans"-piste!

- In de maand november wijdde BRTN-Televisie een 20 minuten-durende reportage aan de unieke geschiedenis van Daring Club Leuven Atletiek.

- Het Jubileumjaar werd besloten in 1993 met een gezellig samenzijn. Bij deze gelegenheid zullen het Jubileumboek en -video aan de leden getoond worden.